

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

11. prosince 2014 *

„Řízení o předběžné otázce — Nepřímé daně — DPH — Šestá směrnice — Články 18 a 22 — Nárok na odpočet — Pořízení uvnitř Společenství — Přenesení daňové povinnosti — Hmotněprávní požadavky — Formální náležitosti — Nedodržení formálních náležitostí“

Ve věci C-590/13,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Corte suprema di cassazione (Itálie) ze dne 7. října 2013, došlým Soudnímu dvoru dne 20. listopadu 2013, v řízení

Idexx Laboratories Italia Srl

proti

Agenzia delle Entrate,

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení C. Toader, vykonávající funkci předsedkyně senátu, E. Jarašiūnas a C.G. Fernlund (zpravodaj), soudci,

generální advokát: P. Cruz Villalón,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Idexx Laboratories Italia Srl F. Tesaurem, avvocato,
- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s G.M. De Sociem, avvocato dello Stato,
- za Evropskou komisi L. Lozano Palacios a D. Recchia, jako zmocněnkyněmi,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: italština.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 18 a 22 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) ve znění směrnice Rady 91/680/EHS ze dne 16. prosince 1991 (Úř. věst. L 376, s. 1, dále jen „šestá směrnice“).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci dvou sporů, jejichž projednávání bylo předkládajícím soudem spojeno a v nichž proti sobě stojí Idexx Laboratories Italia Srl (dále jen „Idexx“) a Agenzia delle Entrate – Ufficio di Milano 1 (správce daně – pracoviště Milán 1, dále jen „Agenzia“) ve věci daňového výměru vydaného uvedeným orgánem, který se týkal opravy přiznání k dani z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) podaného společností Idexx za rok 1998, a dále odmítnutí návrhu na urovnání sporu předloženého touto společností.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Šestá směrnice obsahuje hlavu XVIa, nadepsanou „Přechodné úpravy zdanění obchodu mezi členskými státy“, která do ní byla vložena směrnicí 91/680 a která obsahuje mimo jiné články 28f až 28h.
- 4 Článek 17 odst. 1 šesté směrnice, nadepsaný „Vznik a rozsah nároku na odpočet daně“, stanoví:
„Nárok na odpočet daně vzniká okamžikem vzniku daňové povinnosti z odpočitatelné daně.“
- 5 Článek 17 odst. 2 šesté směrnice ve znění vyplývajícím z jejího článku 28f stanoví:
„Jsou-li zboží a služby použity pro účely jejich zdanitelných plnění, je osoba povinná k dani oprávněna odpočíst od daně, kterou je povinna odvést:
 - a) [DPH], která je splatná nebo byla odvedena za zboží nebo služby, jež jí byly nebo mají být dodány jinou osobou povinnou k dani, která je v tuzemsku daňovým dlužníkem;
 - b) [DPH], která je splatná nebo byla odvedena s ohledem na zboží dovezené do tuzemska;
 - c) [DPH] splatnou podle čl. 5 odst. 7 písm. a), čl. 6 odst. 3 a čl. 28a odst. 6;
 - d) [DPH] splatnou podle čl. 28a odst. 1 písm. a).“
- 6 Článek 18 šesté směrnice, týkající se „pravidel uplatňování nároku na odpočet daně“, ve znění vyplývajícím z jejího článku 28f ve svém odst. 1 písm. d) stanoví:
„Pro uplatnění nároku na odpočet daně musí osoba povinná k dani:
[...]
 - d) je-li žádána, aby odvedla daň jako zákazník nebo kupující v případech, na které se vztahuje čl. 21 bod 1, splnit náležitosti předepsané jednotlivými členskými státy.“

- 7 Co se týče daňových dlužníků, čl. 21 odst. 1 písm. d) uvedené směrnice, ve znění vyplývajícím z jejího článku 28g, stanoví, že DPH odvádí v rámci vnitřního systému „osoba uskutečňující zdanitelné pořízení zboží uvnitř Společenství“.
- 8 Podle článku 22 šesté směrnice, nadepsaného „Povinnosti v rámci vnitřního systému“, ve znění vyplývajícím z článku 28h směrnice:

„[...]

2.

- a) Každá osoba povinná k dani vede účetnictví dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně umožnilo uplatnit a prověřit daň z přidané hodnoty.

b) [...]

Každá osoba povinná k dani vede rejstřík materiálu odeslaného jí z jiného členského státu osobou povinnou k dani nebo jejím jménem, má-li tato osoba identifikační číslo pro daň z přidané hodnoty v tomto jiném členském státě, v souvislosti s dodáním zboží zhotoveného na základě smlouvy o dílo.

[...]

4.

- a) Každá osoba povinná k dani předloží ve lhůtě stanovené členskými státy daňové přiznání. [...]
- b) Daňové přiznání musí obsahovat všechny údaje potřebné k výpočtu splatné daně a k provedení odpočtu daně včetně celkové hodnoty plnění vztahujících se k této dani a odpočtu a celkové hodnoty plnění osvobozených od daně, je-li to vhodné a do té míry, do jaké je to nezbytné ke stanovení základu daně.
- c) Daňové přiznání dále uvádí:

[...]

— na druhé straně celkovou hodnotu bez [DPH] pořízení zboží uvnitř Společenství uvedeného v čl. 28a odst. 1 a 6, z nichž vznikla daňová povinnost.

[...]

8. Členské státy mohou ukládat další povinnosti, které považují za nezbytné k správnému uložení a výběru daně a k předcházení daňovým únikům, dostojí-li požadavku rovného zacházení s domácími plněními i plněními prováděnými osobami povinnými k dani mezi členskými státy, a za podmínky, že tyto povinnosti nepovedou při obchodu mezi členskými státy k formalitám spojeným s překračováním hranic.

[...]“

Italské právo

- 9 Hlavní část relevantních ustanovení v oblasti DPH je stanovena opakovaně pozměňovaným nařízením prezidenta republiky č. 633 o zavedení a právní úpravě daně z přidané hodnoty (*Decreto del presidente della Repubblica n. 633, istituzione e disciplina dell'imposta sul valore aggiunto*) ze dne 26. října 1972

(běžná příloha GURI č. 292 ze dne 11. listopadu 1972, dále jen „DPR č. 633/72“) a nařízením s mocí zákona č. 331 ze dne 30. srpna 1993 o harmonizaci ustanovení v oblasti daní z minerálních olejů, alkoholu, alkoholických nápojů a tabákových výrobků, jakož i v oblasti DPH s ustanoveními směrnic EHS a o změnách, které vyplývají z této harmonizace, jakož i o ustanoveních týkajících se systému schválených center daňové pomoci, řízení o vrácení daně, vyloučení ILOR z příjmů podniků až do výše odpovídající přímým výdajům na dosažení příjmů, zavedení mimořádné daně ze spotřeby pro některé zboží pro rok 1993 a jiných daňových ustanovení (*decreto-legge n. 331 – armonizzazione delle disposizioni in materia di imposte sugli oli minerali, sull'alcole, sulle bevande alcoliche, sui tabacchi lavorati e in materia di IVA con quelle recate da direttive CEE e modificazioni conseguenti a detta armonizzazione, nonché disposizioni concernenti la disciplina dei centri autorizzati di assistenza fiscale, le procedure dei rimborsi di imposta, l'esclusione dall'ILOR dei redditi di impresa fino all'ammontare corrispondente al contributo diretto lavorativo, l'istituzione per il 1993 di un'imposta erariale straordinaria su taluni beni ed altre disposizioni tributarie*) (GURI č. 203 ze dne 30. srpna 1993) ve znění zákona č. 427 ze dne 29. října 1993 (GURI č. 255 ze dne 29. října 1993, dále jen „DL č. 331/93“).

10 Relevantní ustanovení týkající se způsobů a obecných podmínek fakturace, jakož i evidence faktur a pořízeného zboží jsou obsaženy v člancích 21, 23 a 25 DPR č. 633/72.

11 Pokud jde o nárok na odpočet týkající se plnění uvnitř Společenství, článek 45 DL č. 331/93 stanoví:

„Podle článků 19 a násl. [DPR č. 633/72] a s výhradou v nich stanovených omezení zakládá daň odváděná při pořízení zboží uvnitř Společenství v rámci podnikání a výkonu umělecké činnosti nebo jiné profese nárok na odpočet.“

12 Podle čl. 46 odst. 1 DL č. 331/93, nadepsaného „Fakturace plnění uvnitř Společenství“, musí být faktura týkající se pořízení uvnitř Společenství číslovaná a nabyvatel nebo příjemce na ní musí uvést výši daně za zboží a všechny další prvky zdanitelného základu plnění v lirách, vypočítanou podle sazby vztahující se na pořízené zboží nebo služby.

13 Pod nadpisem „Evidence plnění uskutečněných uvnitř Společenství“ článek 47 DL č. 331/93 stanoví:

„1. Faktury týkající se pořízení uvnitř Společenství uvedených v čl. 38 odst. 2 a 3 písm. b) a plnění uvedených v čl. 46 odst. 1 druhé větě musí být po uvedení všech informací podle tohoto odstavce zaznamenány v měsíci svého přijetí nebo i později, avšak v každém případě do patnácti dnů od tohoto přijetí a za příslušný měsíc, odděleně do registru podle článku 23 [DPR č. 633/72] chronologicky dle čísel a rovněž s uvedením výše daně u plnění v cizí měně. Faktury uvedené v čl. 46 odst. 5 musí být evidovány v měsíci, v němž byly vystaveny. Rovněž musí být ve lhůtách stanovených v předchozích větách evidovány odděleně v registru podle článku 25 výše uvedeného nařízení podle měsíce svého přijetí nebo vystavení.

2. Daňoví poplatníci uvedení v článku 22 [DPR č. 633/72] mohou provést evidenci faktur uvedených v odstavci 1 v registru uvedeném v článku 24 nařízení namísto v registru vystavených faktur, aniž by tím byly dotčeny požadavky týkající se lhůt a podmínek uvedené v odstavci 1.

3. Daňoví poplatníci uvedení v čl. 4 odst. 4 [DPR č. 633/72], kteří nejsou osobami povinnými k dani, musí faktury uvedené v odstavci 1 tohoto článku chronologicky očíslovat a zaevidovat v *ad hoc* registru, vedeném a uchovávaném v souladu s článkem 39 [DPR č. 633/72], během měsíce následujícího po měsíci, v němž je obdrželi, nebo během měsíce, kdy vystavili faktury uvedené v čl. 46 odst. 5.

4. Faktury související s plněními uskutečněnými uvnitř Společenství uvedené v čl. 46 odst. 2 musí být zaznamenávány odděleně do registru uvedeného v článku 23 [DPR č. 633/72] chronologicky číslované dle data svého vystavení.

[...]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 14 Během roku 1998 pořídila Idexx zboží uvnitř Společenství od francouzské a nizozemské společnosti, avšak nesplnila formality vyžadované vnitrostátním právem.
- 15 Ze spisu předloženého Soudnímu dvoru plyne, že Idexx nezanesla do registru DPH některé faktury vystavené francouzskou společností.
- 16 Co se týče faktur vystavených nizozemskou společností, nebyly tyto zaneseny do registru faktur vystavených společností Idexx, ale pouze do jejího registru nákupů s údajem „bez DPH“.
- 17 Po kontrole, kterou Agenzia uskutečnil v průběhu roku 2000, měl tento za to, že uvedená plnění představují pořízení uvnitř Společenství podléhající DPH, na která jako taková se uplatní režim přenesení daňové povinnosti. V této souvislosti Agenzia vypracoval zápis, v němž uvedl, že Idexx nedodržovala italskou právní úpravu týkající se evidence plnění uskutečněných uvnitř Společenství.
- 18 V návaznosti na tento zápis zaslal Agenzia společnosti Idexx dne 27. května 2004 výměr DPH za rok 1998 a sankce za nedodržení povinností stanovených v člancích 46 a 47 DL č. 331/93 ve výši 100 % daně. Tento správce daně následně odmítl návrh o urovnání sporu předložený společností Idexx.
- 19 Uvedená společnost podala proti daňovému výměru a nevyhovění jejímu návrhu o urovnání sporu dvě samostatné žaloby. Commissione tributaria provinciale di Milano jim dvěma rozsudky oběma vyhověl, a zrušil tak daňový výměr a rozhodnutí o odmítnutí návrhu o urovnání sporu.
- 20 Agenzia podal proti těmto rozhodnutím odvolání, kterým Commissione tributaria regionale della Lombardia vyhověl. Tento soud uvedl, že ustanovení italského práva týkající se pořízení uvnitř Společenství, zejména články 46 a 47 DL č. 331/93, ukládají nabyvateli nebo příjemci uvnitř Společenství nejen povinnost faktury číslovat a uvést do nich všechny prvky zdanitelného základu plnění, ale rovněž povinnost zaznamenat do stanovené doby takto doplněné faktury odděleně do jednotlivých registrů uvedených v člancích 23 a 25 DPR č. 633/72.
- 21 Měl za to, že absence evidence je nesplněním povinnosti představujícím nikoliv formální, ale věcnou vadu, a představuje protiprávní jednání, které může vést k oprávněnému daňovému přiznání nebo k daňovému výměru.
- 22 Idexx podala dva kasační opravné prostředky ke Corte di cassazione, který nařídil spojení obou věcí. Ve svých kasačních opravných prostředcích tato společnost uplatnila dva totožné důvody, kterými Commissione tributaria regionale di Milano vytýkala, že absenci fakturace a evidence při pořízení uvnitř Společenství protiprávně kvalifikoval jako „zásadní porušení předpisů“.
- 23 Idexx tvrdí, že pořízení uvnitř Společenství nemá zásadní účinky, neboť nevede ke vzniku daňových dluhů ani pohledávek, ale pouze ke vzniku „zdánlivých“ dluhů a pohledávek, jakož i formálních povinností zaznamenat účetní položku do obou registrů DPH, bez věcných důsledků.
- 24 Proto má za to, že nesplnění takových povinností Agenzia neumožňuje učinit opravu přiznání pořizovatele k DPH a požadovat po něm uhrazení pouze teoretické daně, aniž je zohledněn nárok na odpočet, který v daném případě podle žalobkyně nelze zpochybnit.

- 25 Předkládající soud má za to, že odpověď na před ním projednávané spory závisí na výkladu rozsudku Ecotrade (C-95/07 a C-96/07, EU:C:2008:267). Vysvětluje, že uvedený rozsudek byl předmětem dvou různých výkladů, které existují uvnitř Corte di cassazione, a tudíž i vnitrostátního právního řádu, a které vedou ke dvěma odlišným přístupům.
- 26 Podle prvního přístupu nárok na odpočet vyžaduje, aby povinnost vystavit fakturu pořizovatelem a evidovat ji, stanovené v rámci režimu přenesení daňové povinnosti vnitrostátními předpisy a unijním právem, byla splněna, neboť se jedná o hmotněprávní požadavky.
- 27 Podle druhého přístupu vzniká nárok na odpočet v okamžiku vzniku daňové povinnosti, tj. nikoliv po splnění formalit stanovených pro výkon daného práva, ale v zásadě v okamžiku uskutečnění převodu vlastnictví zboží nebo poskytnutí služeb. Nesplnění formálních náležitostí, které osoba povinná k dani má v souvislosti s výkonem tohoto práva, tudíž nemůže způsobit ztrátu samotného nároku, pokud je – rovněž i jinými způsoby – prokázáno, že dlužná částka byla skutečně zaplacená a skutečnosti zakládající nárok na odpočet nejsou zpochybňovány. Nesplnění formálních náležitostí by však v určitých případech mohlo odůvodňovat uložení správní pokuty.
- 28 Za těchto podmínek se Corte suprema di cassazione rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Jsou zásady zakotvené Soudním dvorem [...] v rozsudku [Ecotrade (EU:C:2008:267)], podle kterých čl. 18 odst. 1 písm. d) a článek 22 šesté směrnice [...] brání praxi oprav daňových přiznání a výměrů [DPH], která sankcionuje porušení povinností vyplývajících z formalit stanovených vnitrostátní právní úpravou podle tohoto čl. 18 odst. 1 písm. d), a povinností týkajících se účetnictví a daňových přiznání vyplývajících z čl. 22 odst. 2 a 4 uvedené směrnice odepřením uplatnění práva na odpočet daně v případě použití režimu přenesení daňové povinnosti, použitelné rovněž v případě úplného nesplnění povinností stanovených toutéž právní úpravou, když každopádně není pochyb o postavení osoby povinné odvést daň a jejím nároku na odpočet?
- 2) Vztahují se výrazy ‚hmotněprávní požadavky‘, obblighi sostanziali‘, ‚substantive requirements‘ a ‚exigences de fond‘ použité Soudním dvorem v jednotlivých jazykových zněních rozsudku [Ecotrade (EU:C:2008:267)] v případě tzv. přenesení daňové povinnosti v oblasti DPH k nutnosti zaplatit DPH či převzít daňový dluh nebo též k existenci věcných podmínek, které odůvodňují povinnost daňového poplatníka k dani a upravují nárok na odpočet daně zaměřený na ochranu zásady neutrality uvedené daně stanovené unijním právem – například příslušnosti, zdanitelnosti a odpočitatelnosti v plné výši?“

K předběžným otázkám

- 29 Podstatou obou otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je to, zda čl. 18 odst. 1 písm. d) a článek 22 šesté směrnice musí být vykládány v tom smyslu, že stanoví formální náležitosti nároku na odpočet, nebo naopak hmotněprávní požadavky tohoto nároku, jejichž nedodržení by za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, vedlo k jeho ztrátě.
- 30 Podle ustálené judikatury Soudního dvora představuje nárok osob povinných k dani odpočíst od DPH, kterou jsou povinny odvést, částku DPH, která je splatná či byla odvedena za zboží a služby, které obdržely na vstupu, základní zásadu společného systému DPH zavedeného unijními právními předpisy (rozsudek Tóth, C-324/11, EU:C:2012:549, bod 23 a citovaná judikatura).
- 31 Soudní dvůr tak opakovaně zdůraznil, že tento nárok je nedílnou součástí mechanismu DPH a nemůže být v zásadě omezen. Tento nárok se především uplatňuje přímo u všech daní, které zatěžují plnění uskutečněná na vstupu (v tomto smyslu viz rozsudek Tóth, EU:C:2012:549, bod 24 a citovaná judikatura).

- 32 Cílem režimu odpočtů je zcela sejmut z osoby povinné k dani zatížení DPH, která je splatná nebo byla odvedena v rámci všech jejích hospodářských činností. Společný systém DPH tak zajišťuje neutralitu daňové zátěže všech hospodářských činností bez ohledu na jejich účel nebo výsledky za podmínky, že tyto činnosti samy podléhají DPH (rozsudky Tóth, EU:C:2012:549, bod 25 a citovaná judikatura, jakož i Fatorie, C-424/12, EU:C:2014:50, bod 31 a citovaná judikatura).
- 33 V rámci pořízení dani podléhajícího zboží uvnitř Společenství je třeba zaprvé připomenout, že v souladu s režimem přenesení daňové povinnosti zavedeným čl. 21 odst. 1 písm. d) šesté směrnice nedochází mezi prodávajícím a kupujícím k platbě DPH, přičemž kupující je povinen z titulu této koupě k platbě DPH na vstupu, ale zároveň v zásadě může tuto daň odpočíst do té míry, že není povinen odvést správci daně žádnou částku.
- 34 Zadruhé, uplatní-li se režim přenesení daňové povinnosti, čl. 18 odst. 1 písm. d) šesté směrnice umožňuje členským státům stanovit formální náležitosti týkající se pravidel uplatňování nároku na odpočet.
- 35 Rozsah formalit takto předepsaných dotýčným členským státem, které musí osoba povinná k dani splnit, aby mohla uplatnit uvedený nárok, však nemůže přesáhnout míru toho, co je striktně nezbytné ke kontrole řádného uplatňování postupu přenesení daňové povinnosti (rozsudky Bockemühl, C-90/02, EU:C:2004:206, bod 50, jakož i Fatorie, EU:C:2014:50, bod 34 a citovaná judikatura).
- 36 Mimoto pro účely uplatnění DPH a kontroly jejího výběru správcem daně stanoví článek 22 šesté směrnice určité povinnosti, které mají osoby povinné k této dani, např. vedení účetnictví a předložení daňového přiznání. Podle odstavce 8 uvedeného článku mohou členské státy ukládat další povinnosti, které považují za nezbytné ke správnému uložení a výběru daně a k předcházení daňovým únikům.
- 37 Taková opatření nicméně nemohou jít nad rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů, a nesmí zpochybnit neutralitu DPH (v tomto smyslu viz rozsudky Collée, C-146/05, EU:C:2007:549, bod 26 a citovaná judikatura, jakož i Ecotrade, EU:C:2008:267, bod 66 a citovaná judikatura).
- 38 Zatřetí z bodu 63 rozsudku Ecotrade (EU:C:2008:267) a z pozdější judikatury Soudního dvora (viz mimo jiné rozsudky Uszodaéptő, C-392/09, EU:C:2010:569, bod 39; Nidera Handelscompagnie, C-385/09, EU:C:2010:627, bod 42; EMS-Bulgaria Transport, C-284/11, EU:C:2012:458, bod 62, jakož i Fatorie, EU:C:2014:50, bod 35) plyne, že v rámci režimu přenesení daňové povinnosti základní zásada neutrality DPH vyžaduje, aby odpočet daně na vstupu byl přiznán, jestliže jsou splněny hmotněprávní požadavky, i když osoby povinné k dani nevyhověly některým náležitostem formálním.
- 39 Jinak tomu může být, pokud porušení takových formálních náležitostí mělo za následek nemožnost předložení rozhodujícího důkazu o splnění věcných hmotněprávních požadavků (rozsudek EMS-Bulgaria Transport, EU:C:2012:458, bod 71 a citovaná judikatura).
- 40 Platí tedy, že jakmile má správce daně k dispozici údaje potřebné k tomu, aby určil, že jsou splněny hmotněprávní požadavky, nemůže, co se týče nároku osoby povinné k dani na odpočet této daně, vyžadovat splnění dalších podmínek, které by mohly vést k tomu, že by tento nárok nebylo možné uplatnit (v tomto smyslu viz rozsudek EMS-Bulgaria Transport, EU:C:2012:458, bod 62 a citovaná judikatura).
- 41 V tomto ohledu je třeba upřesnit, že věcnými hmotněprávními požadavky jsou v případě nároku na odpočet náležitosti vážící se k samé podstatě a rozsahu tohoto nároku, tak jak jsou stanoveny v článku 17 šesté směrnice, nadepsaném „Vznik a rozsah nároku na odpočet daně“ (v tomto smyslu viz rozsudky Komise v. Nizozemsko, C-338/98, EU:C:2001:596, bod 71; Dankowski, C-438/09, EU:C:2010:818, body 26 a 33; Komise v. Maďarsko, C-274/10, EU:C:2011:530, bod 44, jakož i Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wąsiewicz, C-280/10, EU:C:2012:107, body 43 a 44).

- 42 Formální náležitosti uvedeného nároku naopak upravují jeho podmínky a kontrolu jeho výkonu, jakož i řádné fungování systému DPH, a jsou jimi např. povinnosti týkající se účetnictví, fakturace a daňového přiznání. Tyto náležitosti jsou uvedeny v člancích 18 a 22 šesté směrnice (v tomto smyslu viz rozsudky Komise v. Nizozemsko, EU:C:2001:596, bod 71; Collée, EU:C:2007:549, body 25 a 26; Ecotrade, EU:C:2008:267, body 60 až 65; Nidera Handelscompagnie, EU:C:2010:627, body 47 až 51; Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wąsiewicz, EU:C:2012:107, body 41 a 48, jakož i Tóth, EU:C:2012:549, bod 33).
- 43 Co se týče pořízení dani podléhajícího zboží uvnitř Společenství, hmotněprávní požadavky, jak plyne z čl. 17 odst. 2 písm. d) šesté směrnice, vyžadují, aby tato pořízení byla uskutečněna osobou povinnou k dani, aby se jednalo rovněž o osobu povinnou odvést DPH související s uvedenými pořízeními a aby zboží bylo použito pro účely zdanitelných plnění.
- 44 Z předkládacího rozhodnutí plyne, že ve věci v původním řízení Agenzia disponoval všemi informacemi nezbytnými k určení toho, že tyto hmotněprávní požadavky byly splněny.
- 45 Za těchto podmínek ze všech výše uvedených úvah plyne, že nárok na odpočet dlužné DPH uvedený v čl. 17 odst. 2 písm. d) šesté směrnice a související s pořízeními uvnitř Společenství dotčenými ve věci v původním řízení nelze společnosti Idexx odepřít z důvodu, že nesplnila povinnosti vyplývajících z formalit stanovených vnitrostátní právní úpravou přijatou podle čl. 18 odst. 1 písm. d) a článku 22 šesté směrnice. Tento nárok na odpočet vzniká v souladu s odstavcem 1 uvedeného článku okamžikem vzniku daňové povinnosti.
- 46 Vzhledem k těmto úvahám je třeba na položené otázky odpovědět tak, že čl. 18 odst. 1 písm. d) a článek 22 šesté směrnice musí být vykládány v tom smyslu, že obsahují formální náležitosti nároku na odpočet, jejichž nedodržení za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, nemůže vést ke ztrátě tohoto nároku.

K nákladům řízení

- 47 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

Článek 18 odst. 1 písm. d) a článek 22 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 91/680/EHS ze dne 16. prosince 1991, musí být vykládány v tom smyslu, že obsahují formální náležitosti nároku na odpočet, jejichž nedodržení za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v původním řízení, nemůže vést ke ztrátě tohoto nároku.

Podpisy.